KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 9 päivänä kesäkuuta 1999,

Yhdistyneessä kuningaskunnassa täytäntöönpannusta Pohjois-Irlannin sikojen kasvattajille suunnatusta tukijärjestelmästä

(tiedoksiannettu numerolla K(1999) 1602)

(Ainoastaan englanninkielinen toisinto on todistusvoimainen)

(1999/591/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

on kehottanut asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksensa edellä mainittujen määräysten mukaisesti [1], ja on ottanut huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

I MENETTELY

1) Yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti komissiolle 13. elokuuta 1998 päivätyllä ja 14. elokuuta 1998 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä uudesta valtiontukiohjelmasta, joka koskee sikojen hyvinvointia edistävää teurastusta (Pig Welfare Slaughter Scheme). Tämä ohjelma sisälsi Pohjois-Irlannin sikojen kasvattajille teurastus- ja käsittelykustannusten kattamiseksi maksettavan 18 punnan sikakohtaisen tuen sellaisten ylijäämäsikojen osalta, joille ei löydy tavanomaisia markkinointikanavia. Koska näytti siltä, että Yhdistynyt kuningaskunta oli saattanut tämän tukiohjelman voimaan ennen komission sille antamaa hyväksyntää, kyseinen tukiohjelma kirjattiin ilmoittamattomien tukien rekisteriin numerolla NN 96/98.

2) Yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti komissiolle 1. syyskuuta 1998 päivätyllä ja 2. syyskuuta 1998 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä, että koska tilallisten ohjelmaa kohtaan osoittama kiinnostus oli vähäinen, sikojen hyvinvointia edistävä teurastusohjelma korvattaisiin uudella, sikojen hyvinvointia edistävien teurastusten korvausohjelmalla (Pig Welfare Slaughter Compensation Scheme). Ylijäämäsikojen teurastukseen ja käsittelyyn edellisen ohjelman mukaisesti maksettavien tukien lisäksi uusi ohjelma sisälsi tuottajille maksettavat enintään 30 punnan sikakohtaiset korvaukset ylipainoisista lihotussioista (toisin sanoen sioista, joiden elopaino on vähintään 110 kg, lukuun ottamatta kantavia nuoria emakoita tai siitosemakoita tai -karjuja). Koska näytti siltä, että Yhdistynyt kuningaskunta oli saattanut tämän tukiohjelman voimaan ennen komission sille antamaa hyväksyntää, kyseinen tukiohjelma kirjattiin ilmoittamattomien tukien rekisteriin numerolla NN 95/98.

3) Koska Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset vahvistivat 27. lokakuuta 1998 päivätyllä kirjeellään, että sikojen hyvinvointia edistävän teurastusohjelman mukaisia tukia ei ollut maksettu ja että tämä ohjelma oli korvautunut kokonaan sikojen hyvinvointia edistävien teurastusten korvausohjelmalla, komissio päätti tuen NN 96/98 käsittelyn todeten, että Yhdistynyt kuningaskunta oli peruuttanut kyseisen toimenpiteen.

4) Komissio ilmoitti Yhdistyneelle kuningaskunnalle 21. tammikuuta 1999 päivätyllä kirjeellään päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely enintään 30 punnan sikakohtaisten korvausten maksamisen suhteen. Kyseisessä kirjeessään komissio ilmoitti Yhdistyneelle kuningaskunnalle päätöksestään olla vastustamatta ylijäämäsikojen teurastus- ja käsittelytukien maksamista. Komissio vastaanotti Yhdistyneen kuningaskunnan huomautukset 23. helmikuuta 1999 päivätyllä kirjeellä.

5) Menettelyn aloittamista koskeva komission päätös julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* [2]. Komissio kehotti asianomaisia osapuolia esittämään tukea koskevat huomautuksensa.

Komissio on saanut huomautuksia seuraavilta tahoilta: the Ulster Farmers' Union, the North of Ireland Veterinary Association, Ulster Pork and Bacon Forum ja the Northern Ireland Grain Trade Association. Se on toimittanut ne Yhdistyneelle kuningaskunnalle lausuntoa varten. Yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti komissiolle 3. toukokuuta 1999 päivätyllä kirjeellään, ettei se halunnut esittää lisähuomautuksia.

II TOIMENPITEEN KUVAUS

6) Ballymoneyssa sijaitseva Pohjois-Irlannin suurin sikojen teurastamo tuhoutui 20. kesäkuuta 1998 syttyneessä tuli-

[1] EYVL C 67, 10.3.1999, s. 6

[2] Katso alaviite 1.

palossa, ja tällöin menetettiin noin 40 prosenttia alueen sikojen teurastus- ja lihankäsittelykapasiteetista. Tilanne saattoi Pohjois-Irlannin sikojen kasvattajat vaikeisiin taloudellisiin ja käytännön vaikeuksiin. Monille tuottajille ei jäänyt mitään mahdollisuutta toimittaa eläimiään teurastettaviksi ja käsiteltäviksi. Tilanne oli muodostunut vuoden 1998 elokuun puolivälissä kriittiseksi, kun 20 000–30 000 sikaa odotti teurastusta ja tilanne huononi päivä päivältä. Eläinten kuljettamista Ison-Britannian tai Irlannin tasavallan teurastamoihin harkittiin, mutta yleinen huono markkinatilanne ja eläintautien valvontarajoitukset estivät tämän toteuttamisen. Tuottajille jäi näin ollen kasvava määrä eläimiä, jotka olivat käytännössä myyntikelvottomia. Tiloille kerääntyvästä sikojen kasvavasta määrästä aiheutui lisäksi vakavia eläinten hyvinvointiin liittyviä ongemia, jotka liittyivät tilanpuutteeseen ja ruokintavaikeuksiin. Eläimet kärsivät tilanahtaudesta, kuumuuden aiheuttamasta stressistä ja hännän puremisesta, mikä aiheutti niille tarpeettomia kärsimyksiä.

7) Sikojen hyvinvointia edistävien teurastusten korvausohjelmassa tuottajille vahvistettiin viikon määräaika, joka alkoi 1. syyskuuta 1998 ja jonka kuluessa tuottajien oli jätettävä hakemukset ylipainoisten sikojen saamiseksi mukaan ohjelmaan. Pohjois-Irlannin viranomaiset antoivat käytettäväksi tarvittavat varat ja maksoivat eläinten teurastus- ja käsittelykustannukset (noin 15 puntaa eläintä kohti). Lisäksi tuottajille luvattiin 30 puntaa eläintä kohti tai 60 prosenttia Ison-Britannian / Pohjois-Irlannin mukautetusta Eurospec-hinnasta sen mukaan, kumpi näistä jäi alhaisemmaksi. Yhteensä teurastettiin 15 571 ylipainoista sikaa, joista kustakin maksettiin 30 punnan korvaus, ja tuloksena oli kaikkiaan 467 130 punnan korvausmäärä. Tähän lisätään teurastus- ja hävityskustannukset, noin 232 800 puntaa, jolloin ohjelman kokonaiskustannukset ovat noin 700 000 puntaa. Ohjelma oli käytettävissä vain yhden viikon ajan ja eläimet teurastettiin 10 päivän kuluessa, minkä jälkeen ruhot hävitettiin.

8) Menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään komissio katsoi, että 30 punnan korvauksen maksaminen jokaista teurastettua sikaa kohti oli selkeästi perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea. Kyseiset korvaukset myönnettiin tietyille Pohjois-Irlannin sikojen kasvattajille. Yli 15 000 sian vetäminen markkinoilta, jotka Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten itsensä mukaan olivat vaikeasti lamaantuneet, voi uhata vääristää kilpailua ja vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Komissio huomautti lisäksi, että tukimaksujen vaikutus, ja samalla niiden tavoite, oli taloudellisen tuen antaminen vaikeimpaan asemaan joutuneille Pohjois-Irlannin siantuottajille. Jäsenvaltion yksipuolisella päätöksellä antaa taloudellista tukea tietyille tuottajille markkinoilla, jotka ovat yhteisön tasolla pitkälle yhdentyneet ja joilla yhteisön sisäinen kauppa on merkittävää, on katsottava olevan kilpailua mahdollisesti vääristävä vaikutus.

9) Vaikka Yhdistynyt kuningaskunta viittasi perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohtaan ja esitti, että toimenpidettä olisi pidettävä tukena poikkeuksellisen tapahtuman aiheuttaman vahingon korvaamiseksi, komissio epäili, että tukitoimenpiteen ei voida katsoa kuuluvan kyseisen määräyksen soveltamisalaan. Erityisesti komissio arvioi, että yksittäisessä käsittelylaitoksessa tapahtunutta tulipaloa ei voida katsoa poikkeukselliseksi tapahtumaksi ja huomautti, että laitoksen omistajalle ei maksettu minkäänlaista tukea. Tulipalosta ei ollut myöskään aiheutunut aineellisia vahinkoja tuottajille, joille myönnettiin korvauksia ainoastaan taloudellisista menetyksistä.

10) Komissio myönsi kuitenkin, että Pohjois-Irlannin sianlihamarkkinoiden vaikeudet johtuivat kyseisenä ajankohtana erittäin epätavallisten tapahtumien kasautumisesta ja tutki näin ollen, voisiko tuki kuulua perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrätyn poikkeuksen soveltamisalaan. Komissio arvioi tulipalon aiheuttamien erityisongelmien perusteella, mukaan lukien käytännössä myyntikelvottomiksi kasvaneiden eläinten kasautuminen ja siitä seuraavat eläinten hyvinvointia koskevat ongelmat, että ylijäämäeläinten hävittämiseen tähtäävän kertatoimenpiteen voidaan katsoa edistävän alan taloudellista kehitystä. Näin ollen komissio päätti, että 15 punnan suuruinen eläinkohtainen tuki teurastus- ja käsittelykustannusten kattamiseksi oli perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuva.

11) Komissio epäili kuitenkin, että samoja perusteluja ei voida soveltaa kutakin teurastettua eläintä kohti maksettuun 30 punnan korvaukseen. Komissio huomautti erityisesti, että tuotantoyksikköä kohti maksettavat maatalousalan tuet ovat periaatteessa toimintatukia, jotka ovat luonteeltaan tilapäisiä eivätkä ilman tuensaajan omaa vastasuoritusta edistä millään tavalla kyseisen alan kehittämistä. Koska tuella maksettiin lisäksi korvausta muutoin myyntikelvottomasta tuotannosta, se ainakin uhkasi vääristää kilpailun edellytyksiä vahvistamalla asianomaisten kauppiaiden kilpailuasemaa. Tässä yhteydessä komissio ilmoitti myös epäilevänsä, että tulipalo ei ollut yksinomainen syy Pohjois-Irlannin tilanteeseen, joka johtui suurelta osin sianlihamarkkinoiden lamasta kyseisenä ajankohtana.

12) Tämän lisäksi komissio huomautti, että tuesta ilmoitettiin 1. syyskuuta 1998, samana päivänä, jona ohjelma pantiin toimeen. Komissio katsoi tästä syystä, että Yhdistynyt kuningaskunta oli myöntänyt tuen vastoin perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, sillä komissiolle ei ollut ilmoitettu ohjelmasta niin ajoissa, että se olisi voinut esittää huomautuksensa.

III ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN HUOMAUTUKSET

13) Komissio on saanut huomautuksia seuraavilta elimiltä: the Ulster Farmers' Union (UFU), the North of Ireland

Veterinary Association (NIVA), Ulster Pork and Bacon Forum ja the Northern Ireland Grain Trade Association (NIGTA). Ne kaikki ilmoittivat puoltavansa tuen maksamista ja Yhdistyneen kuningaskunnan esittämiä perusteluja. Ne kiistivät komission menettelyn aloittamisen yhteydessä esittämän kannan, jonka mukaan tulipaloa ei olisi pidettävä poikkeuksellisena tapahtumana. Yksi vastaajista, joka myönsi tulipalon olevan laitoksen omistajan kannalta tavanomainen yritysriski, väitti kuitenkin, että tulipaloa olisi tarkasteltava sikojen kasvattajien näkökulmasta, sillä nämä menettivät yhdessä yössä 40 prosenttia Pohjois-Irlannin jalostuskapasiteetista. Tuottajien kannalta katsottuna tulipaloa ei voida pitää tavanomaisena yritysriskinä vaan se olisi katsottava poikkeukselliseksi tapahtumaksi.

14) Kaikki neljä huomautusten esittäjää korostivat Pohjois-Irlannin sikatiloille tulipalosta aiheutuneen hyvinvointiongelman vakavuutta sekä viranomaisten toteuttaman nopean korjaavan toiminnan tarvetta. Sianlihan markkinointikanavien puute johti eläinten kasautumiseen tiloille, mikä puolestaan aiheutti keuhkokuumetta, hännän puremisia, peräsuolen esiinluiskahduksia ja muita ylikuormittumisesta johtuvia tauteja. Sikojen lihoessa niistä tuli myyntikelvottomia, koska sikojen jalostus- ja teurastuslinjoja ei ole rakennettu vastaanottamaan elopainoltaan yli 110 kilogramman eläimiä. NIVA kuvaili eläinten tilannetta sietämättömäksi. NIVA ja UFU katsoivat, että korvauksen maksaminen oli perusteltua, ja NIGTA oli sitä mieltä, että hallituksella ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin maksaa korvauksia varmistaakseen, että tilalliset suostuvat yhteistyöhön hätäteurastusjärjestelyjen suhteen.

15) Huomautuksia toimittaneet elimet väittivät lisäksi, että ohjelma ei vääristänyt kilpailua tai vaikuttanut jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. UFU toimitti tältä osin yksityiskohtaisia tietoja sianlihan hinnan muutoksista Pohjois-Irlannissa ennen tulipaloa ja sen jälkeen, sekä todisteita siitä, että tuottajien kohtaamat vaikeudet johtuivat tulipalosta eivätkä sianlihateollisuuden yleisestä lamasta.

IV **YHDISTYNEEN KUNINGASKUNNAN HUOMAUTUKSET**

16) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset painottivat huomautuksissaan eläinten hyvinvoinnin merkitystä ja luottamustaan siihen, että toteutut toimet olivat ehdottoman välttämättömiä eläinten kärsimysten lopettamiseksi.

17) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset suhtautuivat myönteisesti komission päätökseen olla vastustamatta noin 15 punnan suuruisen tuen maksamista asiaan liittyvien eläinten teurastus- ja hävittämiskustannusten kattamiseksi. Ne huomauttivat, että kyseinen päätös perustuu perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun poikkeukseen ja ne hyväksyivät komission näkemyksen, jonka mukaan ylimääräisten ja ylipainoisten sikojen, joille tavanomaisia markkinointikanavia ei ole löydettävissä, poistaminen Pohjois-Irlannin tiloilta on toimenpide, jonka voidaan katsoa helpottavan tiettyjen taloudellisten toimintojen kehittämistä. Näin ollen ne tukivat komission näkemystä siitä, että tuen maksaminen ei muuttanut kaupankäynnin etuja yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

18) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset olivat kuitenkin periaatteessa yhä myös sitä mieltä, että tulipalo Ballymoneyn jalostuslaitoksessa oli poikkeuksellinen tapahtuma perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan merkityksessä. Tuottajien yhtäkkistä täydellistä kyvyttömyyttä myydä tuotteitaan tavanomaisilla markkinoillaan mihin hintaan tahansa, mikä johtui markkinatilanteesta riippumattomista seikoista kuluttajien kysynnän pysyessä ennallaan ja mihin liittyi lähes täydellinen kyvyttömyys kuljettaa näitä tuotteita myytäviksi muille markkinoille eläinten liikkumista koskevien rajoitusten vuoksi, ei voitu viranomaisten mielestä pitää tavanomaisena yritysriskinä.

19) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset esittivät kuitenkin merkittäviä huomautuksia ainoastaan niistä komission epäilyksistä, jotka koskivat teurastus- ja hävittämiskustannusten maksamisen lisäksi suoritettavaa 30 punnan suuruista eläinkohtaista korvausmaksua.

20) Ne myönsivät, että kyseinen toimenpide on perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea.

21) Poistaakseen komission epäilykset siitä, että kyseiset maksut saattavat olla toimintatukea ja että tukitoimenpide ainakin uhkaa vääristää kilpailua Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset pyrkivät osoittamaan, että kyseisen toimenpiteen voidaan katsoa edistävän tiettyjen taloudellisten toimintojen kehitystä, että se ei ole muuttanut kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla ja että se täyttää näin ollen perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetulle poikkeukselle asetetut edellytykset.

22) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten väliintulon syynä oli tiloilla kehittyvä poikkeuksellinen eläinten hyvinvointia koskeva ongelma. Suuri joukko eläimiä joutui elämään sietämättömissä oloissa. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset toimittivat tämän väitteensä tueksi otteita raporteista, joita virkaeläinlääkärit olivat laatineet vierailtuaan Pohjois-Irlannin sikatiloilla. Raporteissa todetaan, että eläimiä oli sijoitettu ylikuormitettuihin, soveltumattomiin ja epämukaviin tiloihin, joissa

niitä ei ruokittu asianmukaisesti, että vastasyntyneitä porsaita hukkui ja että eläimet kärsivät niskan ja hännän puremisesta, tappelusta, häiriintyneisyydestä ja kannibalismista. Näiden ongelmien olemassaolo vahvistettiin tilallisilta itseltään, eläinten hyvinvoinnista vastaavalta neuvostolta (Animal Welfare Council) ja Pohjois-Irlannin eläinlääkäriliitolta saaduissa kuvauksissa. Lisäksi teurastamoissa pantiin merkille niskavaurioiden vuoksi hylättyjen ruhojen määrän kolminkertaistuminen, mikä todisti ylikuormittumisesta. Näitä ongelmia käsiteltiin laajalti Pohjois-Irlannin tiedotusvälineissä. Pohjois-Irlannin maataloushallinto (DANI) laati asiasta 6. elokuuta 1998 lehdistötiedotteen muistuttaakseen tilallisia eläinten hyvinvointia koskevista velvoitteistaan. Ongelman lieventämistoimet katsottiin kuitenkin myös tarpeellisiksi.

23) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset selittivät, että heinä- ja elokuussa harkittiin useita vaihtoehtoja kärsimään joutuneiden eläinten poistamiseksi tiloilta.

24) Ensimmäinen vaihtoehto oli kärsivien eläinten pakkosiirto tiloilta Pohjois-Irlannissa vuonna 1972 annetun eläinten hyvinvointia koskevan lain (Welfare of Animals Act) ja vuonna 1989 annetun rikosoikeudellisia todisteita koskevan asetuksen (Police and Criminal Evidence Order) mukaisten valtuuksien nojalla. Näissä säädöksissä toimivaltaisille viranomaisille annetaan valtuudet käydä tiloilla, takavarikoida ja pitää hallussaan julmasti kohdellut eläimet ja asettaa rikkomuksentekijät syytteeseen. Niissä ei kuitenkaan anneta valtuuksia hävittää kyseisiä eläimiä tai päästä niistä muulla tavoin eroon. Tarkan harkinnan jälkeen päätettiin, että koska tuolloisten arvioiden mukaan asiaan liittyi noin 28 000 eläintä, jotka olivat jakautuneet yli 2 000:lle eri tilalle, niiden takavarikointiin ja varastointiin liittyvät käytännön vaikeudet olivat ylipääsemättömiä. Virkaeläinlääkärit olisivat joutuneet käymään jokaisella tilalla poliisien saattamana ja kaikille hyvinvointiongelmista kärsiville eläimille olisi pitänyt järjestää kuljetus ja varastointi. Vaikka tällainen toimenpide olisikin toteutettu, se ei olisi tarjonnut pitkän aikavälin ratkaisua ongelmaan, sillä eläimet olisi lopulta pitänyt palauttaa omistajilleen.

25) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset päättivät näin ollen, että ongelmaan olisi etsittävä ratkaisua yhteistyössä eläinten omistajien kanssa. Tästä syystä ne ottivat käyttöön ohjelman, jonka mukaan valtio maksaa teurastus- ja käsittelykustannukset niiden sikojen osalta, jotka olivat tulleet ylipainoisiksi tulipalon jälkeen ja joiden hallussapidosta aiheutui niiden hyvinvointiin liittyviä ongelmia. Tästä Pig Welfare Scheme -ohjelmasta ilmoitettiin komissiolle 13. elokuuta 1998 ja se merkittiin ilmoittamattomien tukien rekisteriin numerolla NN 96/98. Tuottajat eivät reagoineet tähän ohjelmaan millään lailla.

26) Ottaen huomioon tilanteen kiireellisyyden Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten oli tämän jälkeen pakko tarkastella symbolisen korvauksen tarjoamisen mahdollisuutta saadakseen tuottajat suostumaan yhteistyöhön kärsivien eläinten poistamiseksi tiloilta. Tämän tarjouksen ainoana tavoitteena oli kärsivien eläinten poistaminen tiloilta eikä sillä pyritty tarjoamaan sika-alalle minkäänlaista piilotukea. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset katsoivat näin ollen, että kyseiset korvausmaksut vastasivat eläinten teurastuksesta ja käsittelystä suoritettavia 15 punnan suuruisia tukia, joten myös niiden olisi katsottava täyttävän perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisen poikkeuksen edellytykset.

27) Tarkastellessaan sitä, muuttivatko korvausmaksut kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla, Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset korostivat, että korvauksen taso vahvistettiin siten, että liiallisten korvausten riskiltä vältyttäisiin. Sianlihan hintoja tarkkailtiin ohjelman käyttöönottoa edeltävällä viikolla. Valitun korvauksen määrä, joka oli 30 puntaa yhtä sikaa kohden, oli itse asiassa 9,54 puntaa Pohjois-Irlannin markkinoiden edellisen viikon keskihintaa alhaisempi ja 16,25 puntaa Ison-Britannian markkinahintaa ja 20,09 puntaa Irlannin tasavallan markkinahintaa alhaisempi samalla ajanjaksolla. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten mielestä tämä oli selvä osoitus siitä, että korvausmaksut eivät ylittäneet sitä markkinahintaa, joka olisi maksettu näistä eläimistä, jos Ballymoneyn laitos olisi ollut vielä toiminnassa. Tämä seikka sekä eläinten hävittäminen siten, ettei niitä käytetty ihmisravinnoksi, pitivät markkinoiden vääristymisen tuensaajien eduksi mahdollisimman pienenä.

28) Vaikka Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset myönsivät, että tuottajille suoritetun maksun voitaisiin teoriassa väittää uhkaavan vaarantaa kilpailua vahvistamalla kyseisten tuottajien kilpailuasemaa ja vaikuttavan täten jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, ne katsoivat, että tällainen vääristyminen oli erittäin vähäistä eikä missään tapauksessa muuttanut kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Viranomaisten arvio perustuu yksityiskohtaiseen vertailuun, joka laadittiin Pohjais-Irlannin, Ison-Britannian ja Irlannin tasavallan sianlihan hintojen kehityksestä tuen käyttöönottoa seuraavina viikkoina. Viranomaiset viittasivat myös Pohjois-Irlannin sianlihamarkkinoiden pitkittyneeseen lamaan, jonka seurauksena sikojen kasvattajia oli joulukuussa 1998 300 vähemmän kuin kesäkuussa 1998.

29) Tämän lisäksi Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset huomauttivat, että Pohjois-Irlannin sianlihamarkkinat olivat ennen Ballymoneyn laitoksen tulipaloa olleet erittäin suurelta osin omavaraiset, sillä Isoon-Britanniaan suuntautui vuoden 1998 touko- ja kesäkuussa vain muutamia toimituksia (yhteensä 1 214 eläintä) ja Irlannin tasavaltaan ei yhtään. Tulipalon jälkeen toimitusten määrä kasvoi merkittävästi tuottajien etsiessä uusia markkinointikanavia. Pohjois-Irlannista lähtevien toimitusten lisääntymi-

nen merkitsi sitä, että vuoden 1998 heinä- ja elokuussa tapahtuneen kaltainen eläinten kasautuminen ei toistunut. Tähän ratkaisuun ei kuitenkaan voitu aivan heti päätyä, sillä vaati aikaa toteuttaa tarvittavat järjestelyt sen varmistamiseksi, että Isoon-Britanniaan sunntautuvat toimitukset noudattivat muiden muassa komission päätöksessä 93/24/ETY ([3]) vahvistettuja edellytyksiä Aujeszkyn taudin ja Irlannin viranomaisten sikojen lisääntymishäiriö- ja keuhkotulehdusoireyhtymän (PRRS) osalta asettamien todistusvaatimusten suhteen.

30) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset huomauttivat lopuksi, että jos tuesta olisi ollut Pohjois-Irlannin tuottajille kilpailuetua, Yhdistyneen kuningaskunnan muilla alueilla toimivat sikojen kasvattajat olisivat joutuneet selvästi epäedullisimpaan asemaan. Viranomaiset katsoivat, että näin ei ollut tapahtunut ja että tuella ei olisi ollut suurempaa vaikutusta muiden jäsenvaltioiden tuottajiin. Tästä syystä Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten kanta on, että tuki ei ole muuttanut kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla ja että toimenpide täyttää näin ollen perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetulle poikkeukselle asetetut edellytykset.

V **ARVIOINTI**

87 artiklan 1 kohta

31) Sianliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2759/75 ([4]) 21 artiklassa säädetään, että jollei kyseisessä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

32) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrätään, että jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

33) Komissio totesi menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään, että kyseinen toimenpide on selvästi edellä mainitussa määräyksessä tarkoitettua tukea. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset myönsivät kyseiset korvaukset tietyille Pohjois-Irlannin sikojen kasvattajille. Maksuilla tarjottiin taloudellista korvausta niiden eläinten hävittämisestä, jotka olivat kaikkien asianomaisten osapuolten mukaan myyntikelvottomia markkinaehdoin. Jäsenvaltion yksipuolisella päätöksellä antaa taloudellista tukea tietyille tuottajille markkinoilla, jotka ovat yhteisön tasolla pitkälle yhdentyneet, joita säädellään yhteisellä markkinajärjestelyllä ja joilla yhteisön sisäinen kauppa on merkittävää, on katsottava olevan kilpailua mahdollisesti vääristävä vaikutus, jolloin se vaikuttaisi jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

34) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset totesivat selkeästi 23. helmikuuta 1999 päivätyssä kirjeessään, että kyseinen toimenpide on perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea. Tästä syystä tätä näkökohtaa ei ole enää tarpeen tarkastella.

35) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrätty valtiontukea koskeva kielto ei ole ehdoton, sillä 87 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistetaan joukko poikkeuksia. 87 artiklan 2 kohdan a ja c alakohdan poikkeukset ovat selvästi soveltumattomia, kuten 87 artiklan 3 kohdan a, b ja d alakohdan poikkeuksetkin. Yhdistynyt kuningaskunta tai huomautuksia esittäneet osapuolet eivät ole esittäneet, että jotain näistä poikkeuksista voitaisiin soveltaa kyseisiin toimenpiteisiin. Tukea perustellakseen Yhdistynyt kuningaskunta on viitannut perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohtaan ja ehdottanut, että toimenpide olisi katsottava poikkeuksellisen tapahtuman aiheuttaman vahingon korjaamiseen tarkoitetuksi tueksi. Vaihtoehtoisesti Yhdistynyt kuningaskunta on ehdottanut, että tuen voitaisiin katsoa edistävän tiettyä taloudellista toimintaa, sillä se ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla, joten se täyttää 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen edellytykset. Tämän vuoksi on tarpeen tarkastella kaikkia näitä määräyksiä.

87 artiklan 2 kohdan b alakohta

36) Perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa määrätään, että poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korjaamiseksi tarkoitettu tuki soveltuu yhteismarkkinoille.

37) Menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään komissio arvioi, että kyseisen poikkeuksen soveltamista koskevat edellytykset eivät tässä tapauksessa täyttyneet. Komissio katsoi, että käsittelykapasiteetin päättymismahdollisuutta satunnaisen tapahtuman vuoksi olisi pidettävä tavanomaiseen yritysriskiin kuuluvana pikemminkin kuin poikkeuksellisena tapahtumana. Tähän liittyen komissio huomautti, että vaikka tulipalo oli laaja, se rajoittui kuitenkin vain yhteen laitokseen. Komissio ei ole hyväksynyt vielä yhdessäkään tapauksessa yksittäisessä käsittelylaitoksessa tapahtunutta tulipaloa poikkeuksellisiksi tapahtumaksi. Lisäksi komissio huomauttaa, että tukea ei maksettu kyseisen laitoksen omistajalle, jonka vahingot tavanomainen kaupallinen palovakuutus näyttää kattaneen.

38) Tarkastellessaan tulipalon vaikutuksia Pohjois-Irlannin sikojen kasvattajiin komissio huomautti, että se ei vahingoittanut aineellisesti heidän tuotantovälineitään. Tuottajien kärsimät vahingot johtuivat kyvyttömyydestä löytää vaihtoehtoisia markkinointikanavia sioille, jotka olisi

([3]) EYVL L 16, 25.1.1993, s. 18.
([4]) EYVL L 282, 1.11.1975, s. 1.

muussa tapauksessa myyty käsiteltäviksi Ballymoneyn laitoksessa. Komissio oli lisäksi epävarma siitä, kuinka suuri osa tuottajille aiheutuneista tappioista aiheutui Ballymoneyn laitoksen tulipalosta ja missä määrin ne olivat seurausta sianlihamarkkinoiden lamasta kyseisenä ajankohtana.

39) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset toistivat kirjallisissa huomautuksissaan periaatteellisen kantansa siitä, että tulipaloa olisi pidettävä poikkeuksellisena tapahtumana, mutta eivät esittäneet tämän väitteensä tueksi uusia perusteluja. Tätä mieltä olivat myös muut huomautuksia esittäneet elimet paitsi Ulster Farmers' Union, joka katsoi, että tulipalo oli tavanomainen yritysriski jalostuslaitoksen omistajien kannalta mutta ei tuottajien kannalta, joiden elinkeino riippui sikojen toimittamisesta kyseiseen laitokseen ja joille aiheutui suuria vahinkoja tästä täysin määräysvaltansa ulkopuolella olevasta tapahtumasta.

40) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten ja huomautuksia esittäneiden osapuolten toimittamien tietojen perusteella, joita käsitellään jäljempänä, komissio myöntää, että Ballymoneyn laitoksen tulipalo on aiheuttanut Pohjois-Irlannin sikojen kasvattajille merkittäviä vaikeuksia riippumatta tulipalon ajankohtana sianlihamarkkinoilla vallinneesta yleistilanteesta.

41) Komissio on kuitenkin edelleen sitä mieltä, että Ballymoneyn laitoksen tulipaloa ei voida pitää perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna poikkeuksellisena tapahtumana.

42) Ensinnäkin on tarpeen korostaa, että koska 87 artiklan 2 ja 3 kohdan määräykset ovat poikkeuksia 87 artiklan 1 kohdassa määrätystä valtiontuen yhteismarkkinoille soveltumattomuuden periaatteesta, niitä on tulkittava rajoittavasti.

43) Toiseksi komissio huomauttaa, että aineellisista vahingoista eniten kärsineille Ballymoneyn laitoksen omistajille ei myönnetä tukea. Yksikään huomautusten esittäjistä ei myöskään kiistänyt menettelyn aloittamisen yhteydessä esitettyä toteamusta, jonka mukaan tavanomainen kaupallinen palovakuutus kattoi omistajien kärsimät vahingot. Tämän perusteella komissio toteaa, että tulipalo on katsottava laitoksen omistajien kannalta tavanomaiseksi yritysriskiksi eikä sitä voida näin ollen pitää poikkeuksellisena tapahtumana.

44) Komissio ei voi hyväksyä väitettä, jonka mukaan tulipalo olisi kuitenkin katsottava poikkeukselliseksi tapahtumaksi siitä syystä, että Pohjois-Irlannin sikojen kasvattajilta poistui yhtäkkiä tärkein myyntikanava heidän määräysvaltansa ulkopuolella olevien tapahtumien vuoksi. Tulipalon taloudelliset vaikutukset ovat samat kuin siinä tapauksessa, jos laitos olisi suljettu muista syistä, esimerkiksi kannattamattomana tai omistajien maksukyvyttömyyden seurauksena. Komissio katsoo, että tavanomaiseen kaupalliseen toimintaan liittyy aina tietty, vaikkakin vähäinen riski siitä, että jokin osapuoli lopettaa toimintansa syistä, jotka ovat muiden osapuolien määräysvallan ulkopuolella. Tällaiset tapahtumat eivät ole perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja poikkeuksellisia tapahtumia, vaikka ne voivatkin oikeuttaa tuen maksamiseen muiden 87 artiklan määräysten nojalla edellytäen, että kyseisessä artiklassa määrätyt edellytykset täyttyvät.

87 artiklan 3 kohdan c alakohta

45) Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvana voidaan pitää tukea tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

46) Komissio hyväksyi perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään, että ylijäämäsikojen teurastus- ja hävittämiskustannusten kattamiseksi myönnetty 15 punnan korvaus täytti perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen edellytykset. Se suhtautui kuitenkin epäillen siihen, voitiinko samoja perusteluja soveltaa kutakin teurastettua sikaa kohti maksettavaan 30 punnan korvaukseen, sillä se näytti olevan toimintatukea. Yhdistynyt kuningaskunta ja kaikki huomautuksia esittäneet tahot kiistivät tämän arvion.

47) Ennen 26. kesäkuuta 1998 tapahtunutta tulipaloa Pohjois-Irlannissa viikoittain teurastettujen sikojen kokonaismäärä oli noin 41 500, ja näistä noin 16 500 teurastettiin ja käsiteltiin Ballymoneyn laitoksessa. Tulipalosta seurasi tämän kapasiteetin täydellinen menetys.

48) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset totesivat huomautuksissaan, että vaihtoehtoisia markkinointikanavia oli saatavilla äärimmäisen rajoitetusti. Vaikka Pohjois-Irlannin muut teurastus- ja jalostuslaitokset olisivat pystyneet lisäämään teurastuskapasiteettiaan esimerkiksi ylityötuntien avulla, tarvittavien käsittelylaitteiden, erityisesti kylmävarastojen puute rajoitti niiden yleistä teurastus- ja käsittelykapasiteettia.

49) Tarkasteltaessa mahdollisuutta järjestää asiaan liittyvien sikojen kuljetus Pohjois-Irlannin ulkopuolelle teurastusta ja käsittelyä varten on todettava, että ainoat kaksi taloudellisesti merkittävää markkina-aluetta Pohjois-Irlannin eläville sioille ovat Irlannin tasavalta ja Iso-Britannia. Sikojen kuljettamista Pohjois-Irlannista Isoon-Britanniaan säädellään kuitenkin esimerkiksi Aujeszkyn tautia koskevassa päätöksessä 93/24/ETY vahvistetuin edellytyksin, kun taas eläinten siirtämistä Pohjois-Irlannista Irlannin tasavaltaan rajoittavat Irlannin viranomaisten sikojen lisääntymishäiriö- ja keuhkotulehdusoireyhtymän (PRRS)

osalta asettamat todistusvaatimukset. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten ilmoittamat luvut osoittavat, että Pohjois-Irlannin sianlihamarkkinat olivat tulipaloa välittömästi edeltävällä kaudella lähes täysin omavaraiset. Irlannin tasavaltaan ei viety vuoden 1998 touko-kesäkuussa lainkaan sikoja ja Isoon-Britanniaan vietiin ainoastaan 1 214 sikaa (alle 0,5 prosenttia kokonaistuotannosta). Tulipalon jälkeen pyrittiin voimakkaasti löytämään vaihtoehtoisia markkinointikanavia, mutta vasta lokakuussa 1998 Pohjois-Irlannista kuljetettujen eläinten määrä ylitti Ballymoneyssa välittömästi ennen tulipaloa käsiteltyjen eläinten määrän.

50) Tällä välin Pohjois-Irlannin tiloille alkoi kasautua merkittävä määrä eläimiä. Kasautuminen kiihtyi nopeasti sikojen suhteellisen lyhyen tuotantokauden vuoksi (käytännössä noin viisi kuukautta), mikä johti ylikuormittumiseen. Lisäksi on huomattava, että suuri määrä eläimiä muuttui käytännössä myyntikelvottomiksi, sillä saavuttaessaan tietyn painon (noin 110 kg) sioista tulee liian painavia teurastamoiden laitteissa käsiteltäviksi. Yhdistyneen kuningaskunnan käyttöön ottaman tukiohjelman ainoana tavoitteena oli siirtää nämä ylipainoiset siat pois tiloilta ja taata niille inhimilliset teurastusjärjestelyt.

51) Tämän yleistilanteen seurauksena tiloilla kehittyi vakavia eläinten hyvinvointiin liittyviä ongelmia, joista kerrotaan virkaeläinlääkärien paikan päällä tekemistään tarkastuksista laatimissa raporteissa, riippumattomien eläinlääkärien toimivaltaisille viranomaisille kyseisenä ajankohtana toimittamissa kuvauksissa sekä Pohjois-Irlannin eläinlääkäriliiton komissiolle tämän menettelyn yhteydessä toimittamissa huomautuksissa. Asiasta kannetusta huolesta on osoituksena Pohjois-Irlannin maataloushallinnon 6. elokuuta 1998 julkaisema lehdistötiedote, jossa sikojen kasvattajia muistutetaan eläinten hyvinvointiin liittyvistä velvoitteistaan.

52) Nämä seikat huomioon ottaen Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset tarkastelivat ensin mahdollisuutta turvautua laillisiin oikeuksiinsa kärsivien eläinten siirtämiseksi tiloilta. Ne totesivat kuitenkin, että se olisi epäkäytännöllistä toiminnallisista ja logistisista syistä eikä sillä ratkaistaisi ongelmaa (katso johdanto-osan 23 kappale). Komissio hyväksyy nämä perustelut.

53) Tämän jälkeen Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ottivat käyttöön rajoitetun tukiohjelmaan, jonka mukaan tukea maksettaisiin ainoastaan kyseisten eläinten teurastus- ja käsittelykustannusten kattamiseksi. Yksikään tuottaja ei kuitenkaan osallistunut tähän ohjelmaan (katso johdanto-osan 24 kappale).

54) Komissio totesi 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään, että komissiolla ei tällä hetkellä ole selvästi määriteltyä toimintaperiaatetta valtiontukien maksamisesta eläinten hyvinvointiin liittyvien ongelmien lieventämiseksi. Se huomautti kuitenkin, että tämä kysymys on otettu huomioon yhteisön lainsäädännössä, jossa asetetaan tietyt hyvinvoinnin vähimmäisnormit. Lisäksi komissio huomautti, että Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset olivat toteuttaneet toimenpiteet, joiden tarkoituksena oli rajata ohjelman vaikutukset kilpailuun mahdollisimman vähäisiksi varmistamalla erityisesti, että teurastetut elämet tuhottiin eikä niitä käytetty ihmisten ravinnoksi. Tästä syystä komissio katsoi, että ylimääräisten ja ylipainoisten sikojen, joille tavanomaisia markkinointikanavia ei ole löydettävissä, poistaminen Pohjois-Irlannin tiloilta ja niiden teurastaminen inhimillisin edellytyksin oli toimenpide, jonka voitiin katsoa helpottavan tiettyjen taloudellisten toimintojen kehittämistä. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten toimittamien selvitysten perusteella komissio uskoo, että päätös symbolisen korvauksen maksamisesta tuottajille tehtiin vasta kaikkien vaihtoehtojen perinpohjaisen tarkastelun jälkeen, ja että kyseinen päätös oli tarpeen tuottajien suostumiseksi yhteistyöhön.

55) Komissio päätyy tämän perusteella siihen, että kyseinen toimenpide vastaa päätöstä 15 punnan maksamisesta kyseisten eläinten teurastus- ja käsittelykustannusten kattamiseksi.

56) Koska toimenpide voidaan periaatteessa hyväksyä tueksi tietyn taloudellisen toiminnan kehityksen edistämiseen, on tarpeen tarkastella, onko tuki tosiasiassa muuttanut kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

57) Kuten Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset korostivat huomautuksissaan, 30 punnan sikakohtainen tuki oli itse asiassa merkittävästi alle Pohjois-Irlannin sianlihan keskihinnan ohjelman soveltamisviikkoa edeltävällä viikolla. Seuraavassa taulukossa ilmoitetaan punnissa Ison-Britannian, Pohjois-Irlannin ja Irlannin tasavallan sianlihan keskihinnat Ballymoneyn tulipaloa edeltävällä viikolla, ohjelman käyttöönottoa välittömästi edeltävällä viikolla ja ohjelman jälkeisellä neljällä viikolla, jolloin teurastettujen sikojen markkinoilta vetämisen vaikutukset olivat suurimmillaan.

	Puntina ilmoitetut sikakohtaiset tuottajahinnat viikolla, joka päättyi					
	14.6.1998	30.8.1998	6.9.1998	13.9.1998	20.9.1998	27.9.1998
Iso-Britannia	64,33	46,25	44,86	43,03	43,41	42,92
Pohjois-Irlanti	59,55	39,54	37,45	35,90	35,15	34,17
Irlannin tasavalta	57,51	50,09	50,00	50,39	51,26	50,70

58) Nämä luvut osoittavat, että vaikka hinnat olivat sianliha-alan laman vuoksi laskeneet kaikilla kolmella markkina-alueella Ballymoneyn tulipalon ja ohjelman käyttöönoton välillä, hintojen lasku oli suurinta Pohjois-Irlannissa. Lisäksi Pohjois-Irlannin hinnat laskivat ohjelman käyttöönoton jälkeenkin Ison-Britannian hintoja nopeammin, kun taas Irlannin tasavallan hinnat pysyivät suurin piirtein vakaina. Tuen määrä pysyi tämän lisäksi kyseisellä kaudella Pohjois-Irlannin sianlihan markkinahintaa merkittävästi pienempänä.

59) Maksetun tuen määrä, joka oli tuottajien ainoa tulonlähde, oli lisäksi merkittävästi kyseisten eläinten tuotantokustannuksia alhaisempi. Koska tuottajien oli vastattava itse suuresta osasta tappioita, vaikuttaa erittäin epätodennäköiseltä, että tuki olisi vahvistanut tuensaajien kilpailuasemaa muiden tuottajien kustannuksella yli sen tason, joka oli ehdottomasti tarpeen ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi.

60) Komissio katsoo edellä esitetyistä syistä, että tietyille Pohjois-Irlannin sikojen kasvattajille maksetun 30 punnan tuen, jonka tavoitteena oli varmistaa tuottajien yhteistyö sellaisten ylipainoisten ylijäämäsikojen inhimilliseksi poistamiseksi ja hävittämiseksi, joille ei ollut tarjolla tavanomaisia markkinointikeinoja, voidaan katsoa edistävän Pohjois-Irlannin sika-alan kehitystä muuttamatta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

61) Ottaen huomioon, että kyseinen tuki myönnettiin eläinten hyvinvointiin liittyvistä syistä ainoastaan niiden ylipainoisten sikojen osalta, jotka olisivat muussa tapauksessa olleet myyntikelvottomia ja koska tuen tavoitteena oli tilojen ylikuormittumisen lieventäminen, ja ottaen huomioon, että Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset varmistivat, että näistä eläimistä saatu liha hävitettiin eikä sitä käytetty ihmisten ravinnoksi sekä ottaen huomioon maksetun tuen vähäisen määrän komissio katsoo lisäksi voivansa sulkea pois sen mahdollisuuden, että tukitoimenpide häiritsisi sianliha-alan yhteisen markkinajärjestelyn mekanismeja asetuksen (ETY) N:o 2759/75 kanssa ristiriitaisella tavalla.

VI **PÄÄTELMÄT**

62) Komissio toteaa, että Yhdistynyt kuningaskunta on vastoin perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohtaa pannut täytäntöön sikojen hyvinvointia edistävien teurastusten korvausohjelman. Edellä esitetyistä syistä komissio katsoo kuitenkin, että tukiohjelma täyttää edellytykset perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrätyn poikkeuksen soveltamiseksi.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Yhdistyneessä kuningaskunnassa (Pohjois-Irlannissa) syyskuussa 1998 täytäntöönpannun sikojen hyvinvointia edistävien teurastusten korvausohjelman mukainen kutakin teurastettua sikaa kohden maksettu 30 punnan suuruinen valtiontuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla yhteismarkkinoille soveltuva.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ison Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneelle kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 9 päivänä kesäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen